

Gerechtshof te 's-Gravenhage

negende enkelvoudige belastingkamer

29 maart 2002

Nr. **BK-00/01073**

UITSPRAAK

op het beroep van de Stichting X te Y tegen de uitspraak van de Inspecteur, het hoofd van de eenheid P van de Belastingdienst, betreffende na te noemen naheffingsaanslag en beschikking.

1. Naheffingsaanslag, beschikking en bezwaar

1.1 Aan belanghebbende is over het tijdvak 1 januari 1996 tot en met 31 december 1996 een naheffingsaanslag in de loonbelasting/premie volksverzekeringen opgelegd ten bedrage van f 37.361 aan enkelvoudige belasting, welke belasting is verhoogd met een boete van f 35.938, welke boete bij beschikking is kwijtgescholden tot op f 17.969.

De naheffingsaanslag is gedagtekend 30 december 1999. Voorts is bij het opleggen van de naheffingsaanslag f 3.242 heffingsrente in rekening gebracht.

1.2 Na daartegen door belanghebbende gemaakt bezwaar, heeft de Inspecteur de naheffingsaanslag alsmede de beschikking tot gedeeltelijke kwijtschelding van de boete bij de bestreden uitspraak gehandhaafd.

2. Loop van het geding

2.1 Belanghebbende is van de bovenvermelde uitspraak in beroep gekomen bij het Hof. In verband daarmee is door de griffier een griffierecht geheven van f 450. De Inspecteur heeft een verweerschrift ingediend.

2.2 Belanghebbende heeft vervolgens een conclusie van repliek ingediend, waarop de Inspecteur heeft gereageerd met een conclusie van dupliek.

2.3 De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad ter zitting van het Gerechtshof van 23 november 2001, gehouden te Den Haag.

Aldaar is verschenen de Inspecteur. Namens belanghebbende is niemand ter zitting verschenen. Belanghebbendes gemachtigde is door de griffier bij aangetekende brief met ontvangstbevestiging, verzonden op 19 oktober 2001, onder vermelding van plaats en tijdstip uitgenodigd om op de zitting te verschijnen. Blijkens een door de griffier van PTT Post ontvangen retourkaart is de brief op 22 oktober 2001 op het adres van de gemachtigde in ontvangst genomen.

2.4 Aanvankelijk was een zitting gepland op 26 oktober 2001. Naar aanleiding van de uitnodiging om op de zitting te verschijnen heeft belanghebbende bij brief van 11 september 2001 het Hof verzocht de zitting uit te stellen omdat zij niet wist of de getuige die zij wenste op te roepen aanwezig kon zijn op 26 oktober 2001. In verband daarmee is de zitting uitgesteld. Omdat nadien niets meer is vernomen van belanghebbende, ook niet naar aanleiding van de uitnodiging voor de zitting op 23 november 2001, heeft het Hof geen aanleiding gezien om de mondelinge behandeling geen doorgang te laten vinden en is het Hof er ook van uitgegaan dat belanghebbende ervan heeft afgezien een getuige op te roepen.

2.5 Van het verhandelde ter zitting is een proces-verbaal opgemaakt.

2.6 Het Hof heeft op 7 december 2001 mondeling uitspraak gedaan. De voor partijen bestemde afschriften van het proces-verbaal van die uitspraak zijn op 21 december 2001 ter post bezorgd. Op 15 januari 2002 is van belanghebbende een verzoek ingekomen om de mondelinge uitspraak te vervangen door een schriftelijke. Het daarvoor verschuldigde griffierecht ad EUR 142,94 is tijdig voldaan.

3. Vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het geding is, als tussen partijen niet in geschil, dan wel door een van hen gesteld en op zichzelf aannemelijk, het volgende komen vast te staan:

3.1 In het naheffingsstijdvak drijft belanghebbende een onderneming, bestaande in de exploitatie van een klusbedrijf.

Zij heeft in haar administratie twee bij haar in loondienst werkzame personeelsleden verantwoord en de aan een andere persoon, de heer A, gedane betalingen tot een bedrag van in totaal f 23.958,74 geboekt onder "uitbesteed werk".

3.2 De correcties waarop de naheffingsaanslag betrekking heeft zijn aangebracht (mede) naar aanleiding van een bij belanghebbende in 1999 ingesteld boekenonderzoek. Uit het onderzoek is naar voren gekomen - voor zover hier van belang - dat belanghebbende geen loonbelasting en premie volksverzekeringen heeft ingehouden op de betalingen aan A.

Een kopie van het controlerapport d.d. 18 november 1999 behoort tot de stukken van het geding.

3.3 De naheffing betreft correcties tot een bedrag van in totaal f 37.361 aan belasting. Over het bedrag van de hier in geding zijnde correctie ad f 35.938 is een verhoging toegepast van 100 percent, welke verhoging door de Inspecteur bij het opleggen van de naheffingsaanslag is kwijtgescholden tot op 50 percent.

4. Omschrijving geschil en standpunten van partijen

4.1 Partijen houdt verdeeld het antwoord op de volgende vragen:

heeft A zijn werkzaamheden in dienstbetrekking uitgevoerd en, zo dat het geval is, is de naheffingsaanslag tot het juiste bedrag opgelegd?

Beide vragen worden door belanghebbende ontkennend en door de Inspecteur bevestigend beantwoord. Belanghebbende is ook gekant tegen de verhoging.

4.2 Voor de gronden waarop partijen hun standpunten doen steunen wordt verwezen naar de gedingstukken.

5. Conclusies van partijen

5.1 Het beroep van belanghebbende strekt uiteindelijk tot vernietiging van de naheffingsaanslag.

5.2 De Inspecteur concludeert tot ongegrondverklaring van het beroep.

6. Overwegingen omtrent het geschil

6.1 Met al hetgeen hij heeft aangevoerd en ter zitting heeft toegelicht, mede onder verwijzing naar de inhoud van het controlerapport, heeft de Inspecteur naar 's Hofs oordeel alleszins aannemelijk gemaakt: 1) dat voldoende grond bestaat om de relatie tussen belanghebbende en A als een dienstbetrekking aan te merken als gevolg waarvan de verdiensten van A naar hun aard als van belanghebbende voor de in het kader van de dienstbetrekking verrichte arbeid genoten loon heeft te gelden, 2) dat belanghebbende dat alles opzettelijk buiten haar (loon)administratie heeft gehouden, in het bijzonder vanwege het gegeven dat anders de WAO-uitkering van A gevaar liep, en 3) dat belanghebbende toen zij de desbetreffende betalingen aan A verrichtte de wettelijk voorgeschreven inhoudingen bewust voor haar rekening heeft willen nemen.

Belanghebbende heeft van haar kant geen feiten en omstandigheden aannemelijk gemaakt op grond waarvan op enig punt daarover anders moet worden geoordeeld.

6.2 Uit het overwogene in punt 6.1 volgt enerzijds dat belanghebbende ten onrechte geen loonbelasting en premie volksverzekeringen heeft ingehouden op de betalingen aan A en anderzijds dat de Inspecteur bij de becijfering van de daaruit voortvloeiende correctie terecht ervan is uitgegaan dat sprake is van uitbetaald nettoloon.

6.3 Het gestelde in artikel 26b van de Wet op de loonbelasting 1964 brengt naar 's Hofs oordeel in de gegeven omstandigheden voorts mee - zo heeft de Inspecteur erop gewezen, en het Hof acht zulks aannemelijk, dat de identiteit van A niet aan de hand van een wettelijk voorgeschreven document is vastgesteld - dat hier bij de becijfering van de correctie het zogeheten anoniementarief van 60 percent moet worden toegepast, gelijk ook de Inspecteur heeft gedaan.

6.4 Omdat overigens blijkt dat de in geding zijnde correctie tot het juiste bedrag is berekend, is de correctie terecht toegepast.

6.5 Gelet op het overwogene in punt 6.1, onder 2, is het Hof van oordeel dat het door belanghebbende afdragen van te weinig belasting ten volle aan opzet van belanghebbende is te wijten.

Dat betekent dat terecht een verhoging van 100 percent is toegepast en dat de Inspecteur terecht de verhoging niet verder heeft kwijtgescholden dan tot op 50 percent.

Belanghebbende heeft geen feiten en omstandigheden aannemelijk gemaakt op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat de verhoging niet in verhouding staat tot de ernst van het vergrijp dan wel anderszins dat de verhoging geheel of tot een lager bedrag had moeten worden kwijtgescholden.

Het Hof acht de verhoging in de gegeven omstandigheden passend en ook alleszins, uit een oogpunt van normhandhaving, geboden.

6.6 Voor zover belanghebbende heeft gesteld dat de bestreden uitspraak niet of niet voldoende door de Inspecteur is gemotiveerd, faalt naar 's Hofs oordeel ook die stelling, daar de stelling feitelijke grondslag mist. Ook overigens is het Hof niet gebleken van enig beletsel, van inhoudelijke of procedurele aard, voor de bevestiging van de bestreden uitspraak.

6.7 Op grond van al het vorenoverwogene is belanghebbendes beroep ongegrond.

7. Proceskosten

Het Hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

8. Beslissing

Het Gerechtshof verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is vastgesteld op 29 maart 2002 door mr. Tromp, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Van Lingen, ter vervanging van de mondelinge uitspraak van 7 december 2001.

Van Lingen

Tromp